

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCIENCE

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

«ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ»

SCIENTIFIC CONGRESS

"RESEARCH AND APPLICATIONS IN SPORTS SCIENCE"

ΑΘΗΝΑ

6 - 8 ΜΑΙΟΥ 2011

ATHENS, GREECE

MAY 6 - 8, 2011

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

BOOK OF ABSTRACTS

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γιώργος Γεωργιάδης, Καθηγητής, Πρόεδρος του Τμήματος
 Σπύρος Αθανασόπουλος, Καθηγητής, Συντονιστής του Συνεδρίου
 Γιώργος Βαγενάς, Καθηγητής, Δ/ντής ΠΤΜΣ "Φυσική Αγωγή & Αθλητισμός"
 Νίκος Γελαδάς, Καθηγητής, Δ/ντής Εργ. Εργοφυσιολογίας
 Κώστας Καρτερολιώτης, Καθηγητής, Υπ. Εργαστηρίου Πληροφορικής
 Δήμητρα Κουτσούκη, Καθηγήτρια, Δ/τρια Προσαρμοσμένης Κινητικής Δραστηριότητας
 Κώστας Μπουρντόλος, Καθηγητής, Δ/ντής Τομέα & ΠΤΜΣ "Βιολογία της Άσκησης"
 Δημήτρης Χατζηχαριστός, Καθηγητής, Δ/ντής Τομέα Θεωρητικών Σπουδών
 Γιάννης Μπάγιος, Αναπλ. Καθηγητής, Δ/ντής Εργ. Αθλοπαιδιών
 Παναγιώτης Μπαλτόπουλος, Αναπλ. Καθηγητής, Δ/ντής Εργ. Αθλητιατρικής
 Νίκος Μπεργελές, Αναπλ. Καθηγητής, Δ/ντής Τομέα Αθλοπαιδιών
 Θεόδωρος Πλατάνου, Αναπλ. Καθηγητής, Δ/ντής Τομέα Υγρού Στίβου
 Αθανασία Σμυρνιώτου, Αναπλ. Καθηγήτρια, Δ/τρια Τομέα Κλασικού Αθλητισμού
 Βασιλική Τυροβολά, Αναπλ. Καθηγήτρια, Δ/τρια Τομέα Γυμναστικής & Χορού
 Μαρία Ψυχουντάκη, Επίκ. Καθηγήτρια, Δ/τρια Εργ. Κιν. Συμπεριφ. & Αθλητικής Ψυχολογίας

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γιώργος Βαγενάς, Καθηγητής, Πρόεδρος,
 Σπύρος Αθανασόπουλος, Καθηγητής,
 Νίκος Γελαδάς, Καθηγητής,
 Κώστας Καρτερολιώτης, Καθηγητής,
 Γιάννης Μπάγιος, Αναπλ. Καθηγητής,
 Σπύρος Πρασάς, Αναπλ. Καθηγητής,
 Αικατερίνη Ζουνχιά, Αναπλ. Καθηγήτρια,
 Νίκος Αποστολίδης, Επικ. Καθηγητής
 Γιάννης Βογιατζής, Επικ. Καθηγητής
 Γιώργος Παραδείσης, Επικ. Καθηγητής
 Εμμανουήλ Σκορδίλης, Επικ. Καθηγητής
 Γεράσιμος Τερζής, Επικ. Καθηγητής
 Χαρίλαος Τσολάκης, Επικ. Καθηγητής
 Ειρήνη Καμπερίδου, Επικ. Καθηγήτρια
 Μαρία Κοσκολού, Επικ. Καθηγήτρια
 Μαρία Κουτσούμπα, Επικ. Καθηγήτρια
 Ελένη Σουλτανάκη, Επικ. Καθηγήτρια
 Μαρία Ψυχουντάκη, Επικ. Καθηγήτρια
 Νεκτάριος Σταύρου, Λέκτορας
 Αργύρης Τουμπέκης, Λέκτορας
 Δημήτρης Χατζόπουλος, Λέκτορας
 Καρολίνα Μπαρζούκα, Λέκτορας
 Ελισάβετ Ρουσάνογλου, Λέκτορας
 Γιώργος Νάσσης, Λέκτορας
 Δημήτρης Μανδαλίδης, PhD
 Γρηγόρης Μπογδάνης, PhD
 Κωνσταντίνος Χατούπης, PhD

Συντακτική Ομάδα: Γ. Βαγενάς, Σ. Αθανασόπουλος, Κ. Χατούπης

Choosing a project risk-handling strategy: An analytical model. *Int. J. Production Economics*, Vol. 112, pp. 700–713, USA. Giulianotti, R. (2009). Risk and Sport: An Analysis of Sociological Theories and Research Agendas. *Sociology of Sport Journal*, Vol. 26, pp. 540-556, USA. Haimes, Y. (2008). *Risk Modelling, Assessment, and Management*. John Wiley & Sons, 3rd ed., Hoboken, New Jersey, USA. Koller, G. (2005). *Risk Assessment and Decision Making*. Taylor & Francis Group, USA. Leopkey, B. & Parent, M. (2009). Risk Management Issues in Large-scale Sporting Events: a Stakeholder Perspective. *European Sport Management Quarterly*, Vol. 9, No. 2, 187–208, USA. Projekt Management Austria – PMA (2009). *Pm baseline*, version 3.0. Austria. Singh, C. & Surujlal, J. (2010). RISK MANAGEMENT PRACTICES OF HIGH SCHOOL SPORT COACHES AND ADMINISTRATORS. *South African Journal for Research in Sport, Physical Education and Recreation*, 32(1):107-119, South Africa.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Θ2

190. Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΚΙΝΗΤΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΡΟΥΠΑ Α., ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ, ΠΑΝ/ΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, **ΧΕΡΟΥΒΕΙΜ ΕΥΓ.**, ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ, **ΧΡΟΝΗ Α.**, ΤΕΦΑΑ, ΔΠΘ, **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Α.**, ΠΑΙΔ. ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ, ΠΑΝ/ΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εισαγωγή. Η ανάπτυξη κινητικών δεξιοτήτων των παιδιών θεωρείται ζήτημα κεφαλαιώδους σημασίας (Gallahue & Ozmun, 1995, Burton & Miller, 1998) καθώς έχει συνδεθεί με την μετέπειτα ομαλή αθλητική και κοινωνική ζωή τους ((Graham, Hot/Hale, & Parker, 1993, Zachopoulou, Tsarakidou, & Derri, 2004, Μπουρνέλλη & Κονταξή, 2011). Σκοπός της μελέτης αυτής ήταν να διερευνηθεί η επίδραση που ασκεί η συνοδεία μουσικής στην ανάπτυξη βασικών κινητικών δεξιοτήτων χειρισμού αντικειμένων σε παιδιά πρώτης σχολικής ηλικίας. Μέθοδος. Συνολικά 99 παιδιά Α' δημοτικού (55 αγόρια και 44 κορίτσια) συμμετείχαν σε αναπτυξιακό πρόγραμμα εκμάθησης κινητικών δεξιοτήτων χειρισμού αντικειμένων, διάρκειας 14 εβδομάδων, είτε με (28 αγόρια 24 κορίτσια) είτε χωρίς τη συνοδεία κλασικής μουσικής (27 αγόρια 20 κορίτσια). Πριν και μετά την εφαρμογή του προγράμματος, τα παιδιά αξιολογήθηκαν σε έξι θεμελιώδεις δεξιότητες (ρίψη, υποδοχή, κλώσημα, ντρίμπλα, οριζόντιο κτύπημα και κύλισμα) με τη χρήση του Τεστ Ανάπτυξης της Αδρής Κινητικότητας (Ulrich, 2000). Αποτελέσματα. Η εφαρμογή προγράμματος εκμάθησης κινητικών δεξιοτήτων είχε ως αποτέλεσμα να βελτιώσει σημαντικά ($p < 0,001$) και τις 6 κινητικές δεξιότητες (Ρίψη από $1,97 \pm 0,13$ σε $1,97 \pm 0,13$; Υποδοχή από $2,00 \pm 0,09$ σε $2,34 \pm 0,08$; Κλώσημα από $2,39 \pm 0,11$ σε $3,14 \pm 0,08$; Ντρίμπλα από $1,48 \pm 0,14$ σε $2,96 \pm 0,11$; Οριζόντιο Χτύπημα από $2,55 \pm 0,11$ σε $3,70 \pm 0,09$; Κύλισμα από $1,58 \pm 0,10$ σε $2,67 \pm 0,09$). Η συνοδεία κλασικής μουσικής προκάλεσε μεγαλύτερη βελτίωση για τις κινητικές δεξιότητες κλώσημα ($0,73 \pm 0,12$ μονάδες) και οριζόντιο χτύπημα ($2,39 \pm 0,13$ μονάδες) συγκριτικά με τη μη συνοδεία μουσικής (κλώσημα: $-0,08 \pm 0,15$ μονάδες; Οριζόντιο Χτύπημα: $0,53 \pm 0,18$ μονάδες). Συμπεράσματα. Η συνοδεία κλασικής μουσικής είναι αποδοτικότερη στη διδασκαλία των κινητικών δεξιοτήτων κλώσημα και οριζόντιο κτύπημα. Burton, A. W., & Miller, D. E. (1998). Movement Skill Assessment. Gallahue, D. L., & Ozmun, J. C. (1995). Understanding Motor Development. Dubuque: Brown & Benchmark. Graham, G., Hot/Hale, S., & Parker, M. (1993). Children Moving A Reflective Approach to Teaching Physical Education (3rd ed.). California: Mayfield Publishing Company. Zachopoulou, E., Tsarakidou, A., & Derri, V. (2004). The effects of a developmentally appropriate music and movement program on motor performance. *Early Childhood Research Quarterly* (19), pp. 631-642. Μπουρνέλλη, Π., & Κονταξή, Β. (2011, Ιανουάριος). Η διερεύνηση του αν η πειραματική ομάδα συνέχιζε, 9 χρόνια μετά, να επιδεικνύει δημιουργική κινητική υπεροχή σε σχέση με την ομάδα ελέγχου.

43. ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΕΛΕΣΗΣ: ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

ΝΙΩΡΑ Ν. ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ, **ΛΟΥΤΖΑΚΗ Ρ.**, ΤΜΗΜΑ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΕΚΠΑ, **ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ Μ.** ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ, **ΤΥΡΟΒΟΛΑ Β.** ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ

Η θεωρία της επιτέλεσης (performance theory) έχει χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον από τρεις διαφορετικούς κλάδους: α) από την ερμηνευτική ανθρωπολογία που έχει προσεγγίσει τις πολιτισμικές επιτελέσεις ως γεγονότα (events) β) από τους κοινωνιογλωσσολόγους, που αντιμετωπίζουν την έννοια της επιτέλεσης ως είδος (genre) γ) από τους μελετητές που η προσέγγισή τους αφορά στις επιτελεστικές εκφορές με την έννοια της δράσης (act). Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η κριτική παρουσίαση των εργασιών που σχετίζονται με την εν λόγω θεωρία από την πλευρά των ανθρωπολόγων, λαογράφων, κοινωνιο-γλωσσολόγων και μελετητών του χορού. Με τη μέθοδο της βιβλιογραφικής ανασκόπησης γίνεται επισκόπηση των ερευνών που αφορούν στο θεωρητικό πλαίσιο της επιτέλεσης και της χρήσης της στη μελέτη του χορού. Από την ανασκόπηση προκύπτει ότι οι ερευνητές επηρεάζονται από τις θεωρητικές τάσεις της κάθε εποχής. Συνεπώς, στην πρώτη φάση